

hed er en ikke ringe Straf at blive Gjenstand for en saadan Dadel som den, der her er udtalt, og for en saadan Skrivelse, som den ærede Minister nu har oplyst os om, at han har afsendt. Jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Forespørger opmærksom paa, at det i næsten alle den Art Feilgrebs og Overtrædelses Tilfælde er. baade naturligt, humanit og hjemlet ved Sædvane, at man ikke strax søger at behandle Sagen som en forsættelig Lovovertrædelse og at gribe ind ved Straf, men at en alvorlig Brettefættelse og en Advarsel i Henseende til Fremtiden dog sædvanlig er og i mange Tilfælde ogsaa bør være det første Skridt, ligesom det vistnok ogsaa, som den ærede Minister har oplyst, forholder sig saa, at man ikke kan fratjende den vedkommende Præst en vis Nabenhed i Bedgaaelsen af hans Adfærd, som endnu mere maatte opfordre til ikke strax at anvende den yderste Strengthed imod ham.

Formanden: Jeg skulde dog i Anledning af den sidste ærede Talers Foredrag anmode om ikke at komme for meget bort fra det, der er Gjenstand for Forespørgselen.

Lehmann: Hvor lidt det har været mig om at gjøre eller har ligget i mine Tanker at komme den enkelte, mig aldeles vedkommende og ligegyldige Præst tillids, derpaa troer jeg, at det er det bedste Beviis, at jeg ikke engang har nævnt hans Navn, og hvad jeg udtalte om Dispens Forhold, gif kun ud paa at afværge den mulige Misforstaaelse af Ministerens Udtalelse, som om dette var i sin Orden. Den sidste ærede Taler har forøvrigt fuldkommen Ret i, at de almindelige Betragtninger, som jeg her i saa Ord og, som jeg troer, i moderate Udtryk har antydet, kunne finde Anvendelse paa mangfoldige andre Forhold hos os. Hvis det ikke var saa, hvis det heromhandlede Tilfælde var enestaaende, vilde det have været en ubetydelig og ligegyldig Sag. Jeg for mit Vedkommende skal, dersom det i Tidens Løb maatte blive nødvendigt, Intet have imod at

gaae ind paa en Undersøgelse i dens hele Omfang af, hvilke Conseqventser det maa medføre, naar den uundgaaelige Proces for Alvor skal foregaae baade i det danske Folks eget Hjerte og i det danske Samfunds Indre, at udrense al den fremmede Smitte, som har bedærvet det. Men jeg har troet det rigtigt her at holde mig strengt indenfor det, der var selve Forespørgselsens Gjenstand, og jeg har derfor hverten hentydet til de forholdsvis ogsaa mindre vigtige Ting, som den sidste ærede Taler fremhævede, eller endnu mindre til de store og almindelige Conseqventser, som vilde følge af en saadan Udrenselseproces.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Formanden: Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg med Hensyn til tre af de Sager, der ville blive opførte paa den, bemærke, at de kun ville kunne komme til Behandling, saafremt Thinget dertil giver sit Samtykke, da de i saa Henseende i Forretningsordenen foreskrevne Frister ikke ere udløbne.

Næste Møde er imorgen Kl. 1^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

1) Eventuel: Tredie Behandling af:

Forflag til Lov angaaende Ordningen af Amts- og Jurisdictionsforholdene i de i Henshold til Fredstractaten af 30te October 1864 i Kongeriget indlemmede forhen fiesvigiske Districter m. v.

2) Tredie Behandling af:

Forflag til Lov om Udsættelse af Revisionen af forskjellige Lønningslove.

3) Tredie Behandling af:

Forflag til Lov om Amtsforvalternes Contorholbsgodtgjørelse.